

det dilemma, man står i, og vi mener altså, at det i størstedelen af de her tilfælde vil være bedst, hvis man kan opnå nogle aftaler med ulandene, der også er til gavn og glæde for de mennesker, der lever i de lande.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:27

Frank Aaen (EL):

Jamen årsagen til, at der ikke er indgået ret mange af de her aftaler, er jo den enkle, at udviklingslandene ikke synes, at de er til deres fordel. For mange af de krav, som EU stiller med, stiller for at sikre adgang for økonomisk stærke europæiske virksomheder til deres markeder, herunder krav om liberalisering af den finansielle sektor – som man må håbe de aldrig går med til, for så kommer de jo endnu mere med i den næste finansielle krise – og herunder krav om, at f.eks. det offentlige skal sætte alle indkøb i udbud, så europæiske virksomheder kan vinde ordrerne.

Det er de krav, vi står med, og det er derfor, man ikke er kommet ret langt endnu med aftalerne. Der står man benhårdt fast fra EU's side. Men når det gælder arbejdstageres rettigheder, forlader man kravene fra GSP+-aftalerne om rettigheder og siger, at det bare er noget, vi snakker om.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Helle Sjelle (KF):

Jeg tror, at det her grundlæggende handler om, at Enhedslisten og vi Konservative ser meget forskelligt på de her ting. Vi går ind for dialog, samarbejde og incitament i arbejdet for at fremme sociale standarder globalt, som udenrigsministeren også påpegede. Jeg kan så forstå, at det ikke lige er den linje, som Enhedslisten står for, men det gør vi Konservative altså.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Frank Aaen.

Kl. 15:28

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Jeg vil starte med at sige tak til Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre, som godt nok ikke kunne støtte forslaget ved at stemme for det, men alle tre gav tilsagn om, at det er et vigtigt emne, der skal forhandles videre om. Jeg vil

sige, at det tager vi varmt imod og vil gerne gøre det hen over sommeren, så vi kan se at komme videre og også få en fælles linje for ikke bare at kunne påvirke de forhandlinger, der foregår i EU i øjeblikket, men i lige så høj grad fordi det jo kunne være med til at forme det flertal, der kommer efter næste valg, sådan at der bliver et flertal, der i langt højere grad end den siddende regering går ind for, at arbejdstageres rettigheder skal højere op på den internationale dagsorden, herunder i forbindelse med handelsaftaler. Det synes jeg er løfterigt, og det vil jeg bare kvittere for.

Må jeg så sige om de afvisninger, der har været fra udenrigsministeren, Venstre og Konservative og i en lidt blødere form fra Dansk Folkeparti, men de rettede jo ind i flokken, som de plejer, at det simpelt hen er hykleri af allerværste skuffe. De aftaler, der nu er fremlagt for en lang række lande, indeholder alle sammen benhårde krav af økonomisk art. Der er givet adgang for vores finansielle virksomheder, der er givet adgang for forskellige tjenesteydelsesvirksomheder. Vi har stillet krav til de lande, der forhandles med, om, at de skal liberalisere meget mere, end de gør i dag, og de skal liberalisere for at give vores virksomheder adgang. Der er helt katastrofale – og godt, at det ikke er gennemført endnu – krav om, at vores fallitboer af banker skulle have lov til at eje større dele af bankerne i Sydkorea f.eks. Altså, det er da godt, at Sydkorea ikke er kommet ind i det, det kan enhver jo se, og derfor har de også været modstandere af det.

Der er man benhård, der går man til stålet. Men når det drejer sig om at hjælpe fagforeninger, når det drejer sig om at hjælpe ansatte i den tredje verden, i Sydkorea, ved at sige, at de fordele, de pågældende lande får gennem aftaler, bortfalder, hvis man bliver ved med at overtræde menneskerettighederne, og hvis man bliver ved med ikke at acceptere organisationsfrihed og ikke at acceptere, at der skal kunne indgås kollektive overenskomster, så skal de bare vide, at hvis det er den konsekvente linje i de lande, bortfalder aftalen, også de positive dele af aftalen.

Der står man af. Det kalder man protektionisme. Man siger, at det bare er noget, vi gør for vores skyld. Nu skal man bare lige være klar over, at de virksomheder, der flytter til Kina og til mange af de andre udviklingslande, hvor man ikke respekterer ILO's konventioner og ikke respekterer arbejdstageres rettigheder og ikke gi-